

СЛУЖБЕН ЛИСТ

НА СОЦ

ИСТ. ЧКА ФЕДЕ. А. ВНА РЕП. Б

КА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно хрватскохрватски, словенечки и македонски јазик — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Службата на општественото книговодство за претплата, посебни издања и огласи 603-3-291-2

Четврток, 31 јули 1969

БЕЛГРАД

БРОЈ 32

ГОД. XXV

Цена на овој број е 1,50 динари. — Претплата за 1969 година, изнесува 60 — динари. — Редакција: Улица Јована Ристичка бр. 1. Поштенска Фах 226 — Телефони: централа 50-931 50-932. 50-933 и 50-934; Служба за претплата 51-732. Продавна служба 51-671.

462.

Врз основа на членот 1 став 2 од Основниот закон за придонесот на средствата за заедничка потрошувачка („Службен лист на СФРЈ“, бр. 54/67, 24/68 и 50/68), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА УТВРДУВАЊЕ СОБИРАЊЕТО НА ПОМОШТА ЗА ПОСТРАДАНИТЕ ОД ПОПЛАВИ ВО СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА СРБИЈА ДА СЕ СПРОВЕДУВА КАКО ОПШТЕСТВЕНО ОРГАНИЗИРАНА АКЦИЈА ВО ЦЕЛАТА ЗЕМЈА

1. Се утврдува собирањето на помошта за пострададите во Социјалистичка Република Србија од поплавите настанати во текот на јуни 1969 година, да се спроведува како општествена организирана акција во целата земја.

Согласно членот 1 став 2 од Основниот закон за придонесот на средствата за заедничка потрошувачка, на средствата што работните и други организации и државните органи ќе ги доделат од 8 јуни 1969 година од средствата за заедничка потрошувачка како помош за пострададите од поплавите од ставот 1 на оваа точка, не се плаќа придонес на средствата за заедничка потрошувачка.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. н. бр. 140

23 јули 1969 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува Претседателот
потпретседател,
д-р Никола Миљаниќ, с. р.

463.

Врз основа на членот 109 став 1 од Законот за банките и кредитните работи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 29/65, 4/66, 26/66, 1/67, 17/67, 54/67, 26/68, 50/68 и 13/69), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ДАВАЊЕ ПОТРОШУВАЧКИ КРЕДИТИ НА ЛИЦАТА ШТО ПРЕТРПЕЛЕ ШТЕТА ОД ПОПЛАВИТЕ НА ТЕРИТОРИИТЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ОПШТИНИ ВО СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА СРБИЈА

1. На лицата што од 8 до 17 јуни 1969 година претрпеле штета поради поплавите на териториите на општините: Аранѓеловац, Деспотовац, Жагубица, Мало Црниче, Петровац на Млави, Параќин, Свилајнац и Куприја, банките можат да им даваат потрошувачки кредити за купување индустриски стоки (освен за купување автомобили и прехранбени производи) и градежни материјали и за плаќање услуги за изградба и поправка на зградите оштетени од поплави, со рок за враќање до пет години.

Барателите на кредитите од ставот 1 на оваа точка се должни кон барањето за кредит да приложат потврда од надлежниот општински орган за височината на штетата настаната од поплавите.

2. Потрошувачки кредити според оваа одлука можат да им се дадат само еднаш, и тоа:

1) на работници во редовен работен однос — до 1/3 од вкупниот нето-износ на личниот доход за времето за кое се дава кредитот;

2) на пензионери и инвалиди — до 1/3 од вкупниот износ на пензијата односно инвалиднината за времето за кое се дава кредитот;

3) на лица на самостојни професии — до 1/3 од вкупниот износ на кој плаќаат придонес за социјално осигурување за времето за кое се дава кредитот;

4) на иматели на приватни занаетчиски дуќани — до 1/3 од основницата на која им е извршен разрез на данокот на доход за изминатата година односно на придонесот од личниот доход од самостојно вршење занаетчиски и други стопански дејности за текуштата година ако придонесот го плаќаат паушално, пресметана за времето за кое се дава кредитот а намалена за износот на разрежаниот данок односно придонес;

5) на индивидуални стопански производители — до 1/3 од основницата на која им е разрежан придонесот од личниот доход од земјоделска дејност за изминатата година.

Износот на потрошувачкиот кредит од точката 1 на оваа одлука не може да биде поголем од износот на проценетата штета настаната поради поплави односно од 20.000 динари по домаќинство.

Како домаќинство, во смисла на оваа одлука, се подразбира заедница на животот, стопанисувањето и трошењето на остварените приходи.

3. Банката нема да го условува давањето на потрошувачките кредити според оваа одлука со полагање на готови пари на определен дел (процент) од износот на одобриениот кредит.

4. Потрошувачки кредит според оваа одлука може да му се даде и на лице на кое му припаѓа надоместок за претрпена штета по основ на осигурување кај осигурителен завод, но само до височината на разликата помеѓу вкупниот износ на проценетата штета и вкупниот износ на надоместокот по основ на осигурување, ако надоместокот е помал од проценетата штета.

5. Потрошувачкиот кредит според оваа одлука може да се исплати во готови пари до 30% од износот на кредитот, а и во поголем износ ако банката оцени дека барањето на барателот е оправдано. Остатокот на кредитот банката го исплатува во барирани чекови.

6. На лицата што претрпеле штета поради поплави, банката може отплатувањето на потрошувачките кредити добиени до 8 јули 1969 година да го одложи до почетокот на рокот за отплатување на кредитите дадени според одредбите на оваа одлука.

7. Долг по потрошувачките кредити дадени до 8 јули 1969. година, може да се спои со кредит даден според оваа одлука, со тоа износот на споениот кредит да може да ја мине границата од точката 2 на оваа одлука, за износот на долгот по кредитот даден до 8 јули 1969 година.

8. Отплатување на кредитот даден според оваа одлука односно по споениот кредит банката може да договори со тоа отплатувањето на кредитот да почне од 1 јануари 1970 година.

9. Барање за потрошувачки кредит според одредбите на оваа одлука може да ѝ се поднесе на банката до 30 ноември 1969 година.

10. За давање потрошувачки кредити според оваа одлука Народната банка на Југославија ќе им одобри на деловните банки кредити врз основа на средствата од депозитот на Поштенската штедилница кај неа, и тоа со камата по стопа од 1,50% годишно, под услов деловната банка да ненаплатува од корисникот на кредитот камата по стопа поголема од 2% годишно.

11. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 138
23 јули 1969 година
Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува Претседателот
потпретседател,
д-р **Никола Миљаниќ**, с. р.

464.

Врз основа на членот 18 точка 21 став 2 од Законот за Царинската тарифа („Службен лист на СФРЈ“, бр. 34/65, 49/66, 5/67, 54/67, 9/68, 22/68, 30/68, 17/69 и 27/69), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ПРИМЕНА НА ОСЛОБОДУВАЊЕТО ОД ПЛАЌАЊЕ ЦАРИНА ЗА СТОКИТЕ ШТО СЕ УВЕЗУВААТ ЗАРАДИ ОТСТРАНУВАЊЕ НА ПОСЛЕДИЦИТЕ ОД ПОПЛАВИ НА ТЕРИТОРИИТЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ОПШТИНИ ВО СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА СРБИЈА

1. Се утврдува дека поплавите што ги снајдоа во Социјалистичка Република Србија териториите на општините Аранѓеловац, Бор, Деспотовац, Паракин, Свилајнац, Топола и Куприја по своите последици се такви што на увозот на предмети и опрема во поглед ослободувањето од царина да се применуваат одредбите на членот 18 точка 21 став 1 од Законот за Царинската тарифа.

Одредбата на ставот 1 од оваа точка се применува на предметите и опремата од членот 18 точка 21 под а) и б) од Законот за Царинската тарифа што ќе се увезат до 30 јуни 1970 година, како и на предметите од членот 18 точка 21 под в) на тој закон што ќе се увезат до 31 декември 1969 година.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 139
23 јули 1969 година
Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува Претседателот
потпретседател,
д-р **Никола Миљаниќ**, с. р.

465.

Врз основа на членот 6 од Законот за усогласување со Уставот на прописите за установите што ги основале сојузни органи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА ОРГАНИТЕ И ОРГАНИЗАЦИИТЕ ШТО ДЕЛЕГИРААТ ПРЕТСТАВНИЦИ ВО СОВЕТОТ НА ИНСТИТУТОТ ЗА НУКЛЕАРНИ НАУКИ „БОРИС КИДРИЧ“ ВО ВИНЧА

1. Во советот на Институтот за нуклеарни науки „Борис Кидрич“ во Винча делегираат претставници:

- 1) Сојузната комисија за нуклеарна енергија;
- 2) Републичката заедница за научна работа;
- 3) Електронската индустрија Ниш;
- 4) Рудниците „Косово“;
- 5) Стопанската комора на Социјалистичка Република Србија;
- 6) Универзитетот во Ниш;
- 7) Универзитетот во Нови Сад;
- 8) Нуклеарниот институт „Јожеф Штефан“, Љубљана;
- 9) Институтот „Руѓер Бошковиќ“, Загреб;
- 10) Институтот за технологија на нуклеарните и други минерални сировини, Белград;
- 11) Институтот за геолошко-рударски истражувања и испитувања на нуклеарни и други минерални сировини, Белград;
- 12) Центарот за примена на радиоизотопи. Скопје;
- 13) Собранието на општина Гроцка.

2. Органите и организациите од точката 1 на ова решение делегираат во советот на Институтот за нуклеарни науки „Борис Кидрич“ по еден претставник.

3. Со денот на влегувањето во сила на ова решение престанува да важи Решението за определување на органите и организациите што делегираат претставници на општествената заедница во советот на Институтот за нуклеарни науки „Борис Кидрич“ во Винча („Службен лист на СФРЈ“, бр. 21/66).

4. Ова решение влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Р. п. бр. 137
16 јули 1969 година
Белград

Сојузен извршен совет

Претседател,
Митја Рибичиќ, с. р.

466.

Врз основа на членот 6 став 1 во врска со членот 4 од Законот за техничките мери („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65) и членот 89 од Основниот закон за изградбата на инвестиционите објекти („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/67 и 30/68), сојузниот секретар за стопанство пропишува

ПРАВИЛНИК

ЗА ТЕХНИЧКИТЕ МЕРКИ И УСЛОВИ ЗА УПОТРЕБА НА МРЕЖЕСТА АРМАТУРА ВО АРМИРАНОБЕТОНСКИ КОНСТРУКЦИИ

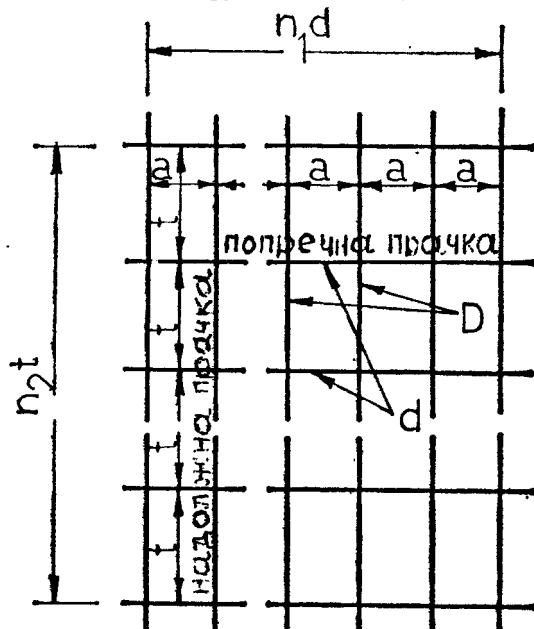
1. Општи одредби

Член 1

Со одредбите на овој правилник се пропишуваат техничките мерки и услови за употреба на мрежестата арматура во армиранобетонски конструкции.

Член 2

Мрежестата арматура се состои од челични прачки поставени во две рамнини. Прачките од една рамнина се надолжни и меѓусебно паралелни, а прачките од друга рамнина се попречни и меѓусебно паралелни. Надолжните прачки се нормални на попречните прачки и на местата на вкрстувањето се допираат и се заваруваат (слика 1).

Слика 1

каде што е:

a = растојанието помеѓу надолжните прачки;

t = растојанието помеѓу попречните прачки;

D = пречникот на надолжната прачка;

d = пречникот на попречната прачка.

Мрежестата арматура се означува со буквите СВМ и бројот 50 кој означува минимална граница на развлекувањето во kp/m^2 (СВМ-50).

Член 3

За употребата на мрежеста арматура во армиранобетонски конструкции важат прописите за бетон и армиран бетон, ако со овој правилник не е определено поинаку.

Член 4

Мрежестата арматура се употребува во армиранобетонски конструкции оптоварени претежно со статичко оптоварување, ако со овој правилник не е определено поинаку.

Претежно статичко оптоварување е она оптоварување при кое, според прописите, не се зема предвид динамичкиот коефициент.

Член 5

Мрежеста арматура може да се употребува и во армиранобетонски конструкции што се изведуваат во сеизмичките подрачја.

Член 6

Мрежеста арматура се употребува:

1) за главната затегната и поделна арматура при армирање на површински армиранобетонски конструкции напрегнати на чисто свивање, на чисто затегање и на свивање со надолжна сила;

2) за узенгиите при армирање на линиски армиранобетонски елементи.

По исклучок од ставот 1 на овој член, мрежестата арматура може да се употреби за армирање и на други армиранобетонски елементи за кои со испитувањето е утврдено дека можат да се армираат со мрежеста арматура.

Член 7

При изведување на армиранобетонските конструкции армирани со мрежеста арматура, што се загрозува од дејството на вода, од агресивна атмосфера, од вонредно силна влага и сл., мораат да се преземат посебни технички мерки за заштита на конструкциите односно на мрежестата арматура од тие дејства.

II. Квалитет и мери на мрежестата арматура

Член 8

Надолжните прачки и попречните прачки на мрежестата арматура се произведуваат од челик кој ги има механичките особини предвидени во следната таблица 1:

Таблица 1 — Механички особини на челикот за мрежеста арматура

Ознака на челикот	Номинален пречник на прачка во mm	$\min \sigma_{02}$ во kp/cm^2	$\min \sigma_m$ во kp/cm^2	$\min \sigma_{10}$
СВМ-50	$4 \leq D \leq 12$	5000	5600	6%

Номиналниот пречник на надолжните и попречните прачки на мрежестата арматура не може да биде помал од 4 mm ниту поголем од 12 mm.

Член 9

Номиналните пречници на надолжните прачки и на попречните прачки на мрежестата арматура и нивниот меѓусебен однос се определени во следната таблица 2:

Таблица 2 — Номинални пречници на надолжните и попречните прачки на мрежестата арматура и нивниот меѓусебен однос

Номинален пречник на надолжната прачка во mm	Номинален пречник на попречната прачка во mm	
	минимален	максимален
4,0	4,0	6,0
4,2	4,0	6,5
4,6	4,0	6,5
5,0	4,0	8,5
5,5	4,0	9,0
6,0	4,0	10,5
6,5	4,2	11,0
7,0	5,0	11,0
7,5	5,0	12,0
8,0	5,0	12,0
8,5	5,0	12,0
9,0	5,5	12,0
9,5	6,0	12,0
10,0	6,0	12,0
10,5	6,5	12,0
11,0	7,0	12,0
11,5	7,5	12,0
12,0	7,5	12,0

Член 10

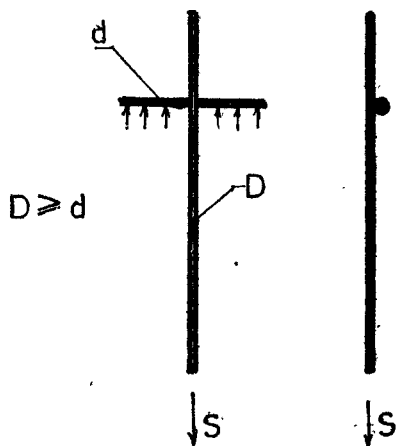
Со заварувањето на надолжните прачки и попречните прачки на мрежестата арматура не смеат да се намалат нивните механички особини.

Член 11

Пракките на мрежестата арматура мораат без пукнатини да издржат свивање од 180° околу валјак чиј пречник е четири пати поголем од пречникот на прачките на мрежестата арматура која се свива.

Член 12

Цврстината на заварувањето на местото на спојувањето на надолжните прачки и попречните прачки на мрежестата арматура се испитува со напрегање на смолкнување на прачките на местото на заварувањето, и тоа на мостра исечена од мрежестата арматура во форма како на следната слика 2:

Слика 2

Брзината на зголемувањето на силата S при испитување на цврстината на заварувањето не смее да биде поголема од 200 kp/cm^2 во секунда.

Член 13

Мрежестата арматура ги исполнува пропишаните услови во поглед цврстината на заварувањата, ако е:

$$S \geq 0,35 F_a \sigma_{0,2} \text{ , каде што е:}$$

S = цврстината на заварувањето;

F_a = површината на пресекоот на прачките од поголем пречник; .

$\sigma_{0,2}$ = минималниот напон според таблицата 1.

Член 14

Пракките од еден правец на мрежеста арматура мораат да преминуваат преку оските на крајните прачки од друг правец на мрежеста арматура за најмалку 15 mm .

Член 15

Допуштено е отстапување од пресметаното основно растојание на прачките на мрежестата арматура изнесува најмногу $+5 \text{ mm}$ за одделно окно, но таквото отстапување на 10 едноподруго поставени окна не смее да изнесува повеќе од 20 mm .

Член 16

Пракките на мрежестата арматура мораат да бидат прави. Допуштено е отстапување од правата во рамнината на мрежата, како и нормално на рамнината на мрежата, изнесува $\pm 10 \text{ mm}$.

Член 17

Допуштените напони во мрежестата арматура определени се во следната таблица 3:

Таблица 3 — Допуштени напони во мрежестата арматура

Марка на бетонот	Височина на бетонскиот пресек во cm	Дозволен напон во мрежестата арматура
$MV < 200$	$d < 12$	2400
	$d \geq 12$	2600
$MV \geq 200$	$d < 12$	2600
	$d \geq 12$	2800

Допуштениот напон за узенгиите од мрежестата арматура изнесува 2000 kp/cm^2 .

Член 18

За изградба на засолништа од армиран бетон може да се употреби мрежеста арматура чии прачки не можат да имаат номинален пречник помал од 8 mm , под услов допуштениот напон на мрежестата арматура да мора да се намали на 2200 kp/cm^2 , ако со прописите за изградбата на засолништа не е определено поинаку.

III. Конструктивни подробности

Член 19

При армирање на површински армиранобетонски конструкции со мрежеста арматура, растојанието помеѓу прачките на главната арматура мора да биде 15 cm , како и помало или е какво:

1) на двојната дебелина на површинската армиранобетонска конструкција — ако е таа конструкција оптоварена со рамномерно оптоварување; односно

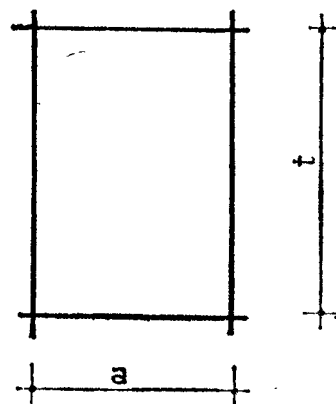
2) на едноиполкатната дебелина на површинската армиранобетонска конструкција — ако е таа конструкција оптоварена со концентрирано оптоварување.

Растојанието помеѓу прачките на мрежеста арматура (слика 3) мора да ги исполнува и следните услови:

$$t \leq 3a$$

$$\text{и}$$

$$(a + t) \leq 40 \text{ cm}$$

Слика 3

каде што е:

a = основното растојание на надолжните прачки;

t = основното растојание на попречните прачки на мрежестата арматура.

Член 20

Мрежестата арматура се вградува, по правило, без кукачки.

Член 21

Мрежестата арматура во површинските армиранобетонски конструкции, кои во статичка сметка се земаат како слободно опрени и се завршуваат со армиранобетонски носач или серклаж, се изведува така што последната попречна прачка на мрежестата арматура да преминува преку внатрешниот раб на армиранобетонскиот носач или серклаж најмалку 5 cm, ако мрежестата арматура е во долната зона на тој носач.

Член 22

Мрежестата арматура во површинските армиранобетонски конструкции, што во статичка сметка се земаат како вклетени во опорите, се продолжува така што последната попречна прачка на мрежестата арматура да преминува преку внатрешниот раб на опората најмалку три растојанија на попречните прачки, но не помалку од 30 cm.

Член 23

Ако при армирање на површински армиранобетонски конструкции мрежестата арматура се завршува во поле, последната попречна прачка на мрежестата арматура мора, преку местото до кое е статички потребна, да се продолжи најмалку за:

- 1) $10\text{ cm} + h$, ако мрежестата арматура се завршува во долната зона на површинскиот армиранобетонски елемент; и
- 2) $15\text{ cm} + h$, ако мрежестата арматура се завршува во горната зона на армиранобетонскиот елемент;

каде што е:

h = статичката височина на површинскиот армиранобетонски елемент.

Член 24

Ако при армирање на површински армиранобетонски конструкции од мрежеста арматура мора да се наставува арматурата, наставувањето на арматурата се изведува со преклопување чија должина не смее да биде помала од:

- 1) три растојанија на попречните прачки во правецот на главната арматура, но не помала од 30 cm;
- 2) едно растојание на надолжните прачки во правецот на попречните прачки, но не помала од 10 cm, ако попречните прачки имаат функција на поделна арматура;
- 3) три растојанија на попречните односно надолжните прачки во правецот на надолжните односно попречните прачки, но не помала од 30 cm, ако надолжните и попречните прачки имаат функција на носечка арматура (крстато армирани плочи).

Член 25

Минималниот процент на армирање на површински армиранобетонски елементи со мрежеста арматура зависи од марката на бетонот и мора да изнесува:

- 1) 0,10% за $MB < 300$;
- 2) 0,15% за $MB \geq 300$;
- 3) 0,20% за $MB > 300$.

IV. Узенгии од мрежеста арматура

Член 26

Узенгии од мрежеста арматура можат да се употребат само во гредични армиранобетонски елементи напрегнати на свивање и во столбови напрегнати на притисок или на ексцентричен притисок.

Член 27

Пречникот на узенгиите од мрежеста арматура не може да биде поголем од:

- 1) 10 mm, ако узенгиите се изработуваат од мрежеста арматура со еднокатни прачки;
- 2) 8 mm, ако узенгиите се изработуваат од мрежеста арматура со двокатни прачки.

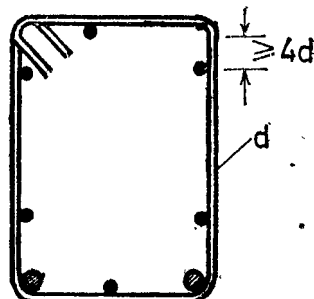
Член 28

Ако во армиранобетонските елементи се употребуваат узенгии од мрежеста арматура со кои се зголемува моќта на носење, за изработка на тие елементи се употребува бетон од марка најмалку MB 200.

Растојанието помеѓу узенгиите од мрежеста арматура со кои се зголемува моќта на носење не може да биде поголемо од 15 cm.

Член 29

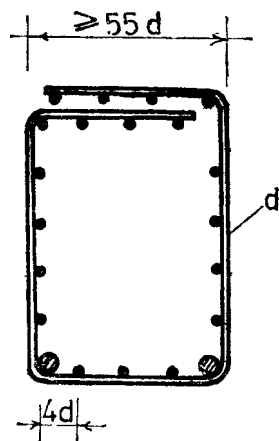
Узенгиите од мрежеста арматура можат да се употребуваат во армиранобетонски столбови само како затворени (слика 4).

Слика 4

Член 30

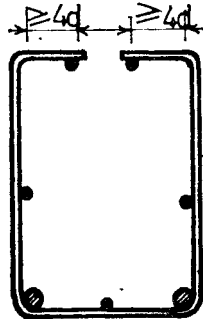
Узенгиите од мрежеста арматура можат да се употребуваат во носачи коишто се оптоваруваат со моменти на торзија само како затворени, со тоа што должината на преклопот на узенгиите да мора да биде поголема од три растојанија на прачките на мрежеста арматура што се нормални на узенгиите, но не помала од 55 пречници на узенгијата (слика 5).

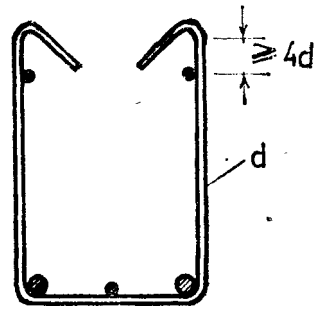
Слика 5

Член 31

Узенгиите од мрежеста арматура можат во линиски армиранобетонски елементи, што не се наведени во чл. 29 и 30 на овој правилник, да се употребуваат и како отворени (слики 6 и 7).

Слика 6

Слика 7

V. Контрола на квалитетот и испорака на мрежестата арматура**Член 32**

Контрола на квалитетот на мрежестата арматура вршат стручни работни организации регистрирани за дејноста во која спаѓаат тие работи.

Контролата на квалитетот на мрежестата арматура опфаќа:

- 1) контрола на квалитетот на надолжните и попречните прачки по заварувањето;
- 2) контрола на квалитетот на заварувањето;
- 3) контрола на мерите на мрежестата арматура.

Член 33

Контролата од членот 32 став 2 на овој правилник се врши:

1) на шест мостри што се сечат од мрежеста арматура произведена на една машина за најмногу 8 часа непрекината работа — кога се контролира квалитетот на надолжните и попречните прачки по заварувањето;

2) на дванаесет мостри што се сечат од мрежеста арматура произведена на една машина за најмногу 8 часа непрекината работа — кога се контролира квалитетот на заварувањето;

3) на 5% количина мрежеста арматура произведена на една машина за најмногу 8 часа непрекината работа — кога се контролираат мерите на мрежестата арматура.

Член 34

Мрежестата арматура се испорачува во врски што имаат форма погодна за транспорт.

Мрежестата арматура се означува со ознака за квалитет и мери, и тоа на металната плочка прицврстена на секоја врска мрежеста арматура.

Секоја испорачана количина мрежеста арматура мора да биде снабдена со атест.

VI. Преодна и завршна одредба**Член 35**

Одредбите на овој правилник ќе се применуваат на армиранобетонските конструкции на градежните објекти чија изградба ќе отпочне по 1 септември 1969 година.

Член 36

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 15-8982/1

11 јули 1969 година
Белград

Заменик

сојузен секретар за стопанство,
Владо Јуричиќ, с. р.

467.

Врз основа на чл. 37, 39 и 63 од Основниот закон за мерките за унапредување на сточарството и за здравствената заштита на добитокот („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/65 и 29/66), сојузниот секретар за стопанство издава

НАРЕДБА**ЗА ИЗМЕНА НА НАРЕДБАТА ЗА ПРЕЗЕМАЊЕ МЕРКИ НА ГРАНИЦАТА ЗА ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА НА ДОБИТОКОТ**

1. Во Наредбата за преземање мерки на границата за здравствена заштита на добитокот („Службен лист на СФРЈ“, бр. 26/67, 11/68 и 17/68) во точката 1 во уводната реченица зборот: „Италија,“ се брише.

2. Оваа наредба влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 9-9369/1

25 јули 1969 година
Белград

Заменик

сојузен секретар за
стопанство,
Владо Јуричиќ, с. р.

468.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ**ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА ЗАЕДНИЧКИ ЕЛЕМЕНТИ НА ШИНСКИ ВОЗИЛА**

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Масовни челични одливки за железнички возила. Технички услови за изработка и испорака — — — — JUS P.F9.910

Лимови и плочки од мангански челик за лизгачи на железнички возила. Технички услови за изработка и испорака — — — — JUS P.F9.911

Делови од бакарни легури за железнички возила. Технички услови за изработка и испорака — — — — JUS P.F9.912

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел на ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1970 година.

Бр. 21-4174/1

14 јули 1969 година
Белград

Директор

на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

469.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ**ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА МАШИНИ И УРЕДИ ЗА ПРИГОТВУВАЊЕ ВЛАКНА, ПРЕДЕЊЕ, ТКАЕЊЕ И ДОРАБОТКА**

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Машини и уреди за приготвување влакна, предење, ткаење и доработка:

— Плоскати челични ничаници за општи цели. Форма и мери — — JUS M.M1.361

- Ничаници од двојна жица за ткајачки разбои. Форма и мери — JUS M.M1.362
- Ничаници од двојна жица за ткајачки разбои со жакард-уреди. Форма и мери — — — — — JUS M.M1.363
- Брда во смола. Форма и мери JUS M.M1.364
- Брда во калај со рамка. Форма и мери — — — — — JUS M.M1.365
- Ламели за механички и електрични чувари на основата. Форма и мери — — — — — JUS M.M1.366

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1970 година.

Бр. 10-4179/1
19 март 1969 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

470.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ЗА ФЕРОЛЕГУРИ

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесува југословенскиот стандард:

Феролегури. Фероманган и силикоманган. Технички услови за изработка и испорака — — — — — JUS C.B1.102

2. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е објавен во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел на ова решение.

3. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е задолжителен и влегува во сила на 1 јануари 1970 година.

Бр. 05-4211/1
16 јули 1969 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

471.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ЗА СТАКЛЕНА АМБАЛАЖА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Стаклени шишиња:

- Шишиња за вино (Бутеља) — — JUS B.E6.025
- Шишиња за вино (Бордо) — — JUS B.E6.026
- Грла на шишиња за вино за плутени затки, крунски затворачи и метални затворачи со навој — — — JUS B.E6.101
2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.
3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1970 година.

Бр. 08-4175/1
14 јули 1969 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

472.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИТЕ СТАНДАРДИ ОД ОБЛАСТА НА ТЕКСТИЛНАТА ИНДУСТРИЈА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесуваат следните југословенски стандарди:

Женски костими за капење, едноноделни. Големини и квалитет на изработката — — — — — JUS F.G1.650

Женски костими за капење, дводелни. Големини и квалитет на изработката — — — — — JUS F.G1.651

Машки гаџи за капење. Големини и квалитет на изработката — — — — — JUS F.G1.652

Детски машки гаџи за капење. Големини и квалитет на изработката — — — — — JUS F.G1.653

Детски женски гаџички за капење. Големини и квалитет на изработката — — — — — JUS F.G1.654

2. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се објавени во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенските стандарди од точката 1 на ова решение се задолжителни и влегуваат во сила на 1 јануари 1970 година.

Бр. 10-4178/1
28 март 1969 година
Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

473.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ОД ОБЛАСТА НА ИНДУСТРИЈАТА НА ГУМА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесува југословенскиот стандард: Производи од гума. Затнувачи за

седишта на вентили за водоводна и санитарна арматура — — — JUS G.E1.021

2. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е објавен во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е задолжителен и влегува во сила на 1 јануари 1970 година.

Бр. 24-4176/1

14 јули 1969 година

Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

474.

Врз основа на членот 4 став 1 и членот 25 став 4 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на СФРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ЗА ПАЛЕТИ

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесува југословенскиот стандард:

Палети. Терминологија и дефиниции — — — — — JUS M.Z2.300

2. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е објавен во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение влегува во сила на 1 јануари 1970 година.

Бр. 04-4210/1

16 јули 1969 година

Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
Славољуб Виторовиќ, с. р.

475.

Врз основа на членот 14 став 3 и членот 15 став 2 од Законот за Народната банка на Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 47/66 и 55/68), гувернерот на Народната банка на Југославија донесува

ОДЛУКА

ЗА ИЗМЕНА НА ОДЛУКАТА ЗА ВИСОЧИНАТА НА ЗАДОЛЖИТЕЛНАТА РЕЗЕРВА НА ДЕЛОВНИТЕ БАНКИ КАЈ НАРОДНАТА БАНКА НА ЈУГОСЛАВИЈА

1. Во Одлуката за височината на задолжителната резерва на деловните банки кај Народната банка на Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 51/66, 48/67, 5/68, 11/68, 17/68, 25/68, 30/68, 46/68 и 5.69) во точката 1 ставот 2 се менува и гласи:

„По исклучок од одредбата на ставот 1 од оваа точка, деловните банки во периодот од 28 јули до 11 август 1969 година задолжителната резерва кај Народната банка на Југославија ќе ја држат во височина од 30% од основницата утврдена во тој став.“

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

О. бр. 87

21 јули 1969 година

Белград

Народна банка на Југославија

Вицегувернер,
Бранислав Чолановиќ, с. р.

476.

Врз основа на чл. 14, 14а и 44 од Законот за Народната банка на Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 47/66 и 55/68), членот 5 од Законот за измени и дополненија на Законот за Народната банка на Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 47/66) и членот 102 од Законот за банките и кредитните работи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 29/65, 4/66, 26/66, 1/67, 17/67, 54/67, 26/68, 50/68 и 13/69), во согласност со Сојузниот извршен совет, гувернерот на Народната банка на Југославија донесува

ОДЛУКА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОДЛУКАТА ЗА РЕГУЛИРАЊЕ НА ОДНОСИТЕ НА ДЕЛОВНИТЕ БАНКИ СО НАРОДНАТА БАНКА НА ЈУГОСЛАВИЈА ПО РАБОТИТЕ НА КРАТКОРОЧНО КРЕДИТИРАЊЕ

1. Во Одлуката за регулирање на односите на деловните банки со Народната банка на Југославија по работите на краткорочно кредитирање („Службен лист на СФРЈ“, бр. 34/68, 49/68 и 10/69) во точката 4 став 4 алинеја втора зборовите: „со акцепт на странска банка“ се бришат.

2. Во точката 5 по ставот 4 се додава нов став 5, кој гласи:

„По исклучок од одредбата под 2 на ставот 4 од оваа точка, по кредитите за производство за извоз на бродови, комплетни постројки, градежни конструкции и крупна опрема којашто се произведува по индивидуални порачки, банката може да го пречекори реесконтниот лимит од ставот 1 односно ставот 2 на оваа точка до износ од 50% од состојбата на тие кредити, под следните услови:

1) помеѓу домашниот производител — корисник на кредитот и странскиот нарачувач да е склучен договор за производство и испорака на кредитираните објекти и плаќањето по тој договор да е предвидено во девизи што се од значење за одржувањето на ликвидноста во меѓународните плаќања;

2) од странскиот нарачувач да е наплатен во девизи и со овластената банка пресметан аванс од најмалку 10% од вредноста на договорената испорака;

3) дадениот кредит да се користи само за производство што е во тек односно што непосредно претстои и по основ на тој кредит банката да не користи реесконтен односно документарен кредит кај Народната банка над утврдениот реесконтен лимит во смисла на одредбата под 2 на ставот 4 од оваа точка;

4) за производство на кредитираните објекти да се употребуваат најмалку 70% репродукционен материјал од домашно потекло.“

3. Точката 6а се менува и гласи:

„6а. Банката која поради намалување на својата ликвидност не е во можност да ги извршува наложите на своите комитенти за располагање со нивните средства, може, по исцрпување на расположивите средства од посебниот резервен фонд, да користи кај Народната банка посебен документарен кредит за ликвидност во височина до 2% од основницата за пресметување на задолжителната резерва и тоа во траење најмногу до 10 работни дена во едно тримесечје.

Додека не го врати искористениот износ на посебниот документарен кредит за ликвидност, бан-

ката не може да ги извршува налозите на своите комитенти за користење, на одобрените им кредити, ниту да исплатува други свои обврски.“

4. Во точката 7 став 4 зборовите: „од родот на 1968 година“ се бришат.

5. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

О. бр. 90

23 јули 1969 година

Белград

Народна банка на Југославија

Вицегувернер,

Бранислав Чолановиќ, с. р.

477.

Врз основа на чл. 35 и 36 ст. 1 и 2 од Законот за Народната банка на Југославија („Службен лист на СФРЈ“, бр. 12/65, 47/66 и 55/68), во согласност со Сојузниот извршен совет, гувернерот на Народната банка на Југославија донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНА НА РЕШЕНИЕТО ЗА ПОВЛЕКУВАЊЕ ОД ОПТЕК НА БАНКОТИТЕ ОД 5000, 1000 И 500 ДИНАРИ СО ДАТУМИТЕ НА ИЗДАНИЕТО 1 МАЈ 1955 ГОДИНА И 1 МАЈ 1963 ГОДИНА

1. Во Решението за повлекување од оптек на банкнотите од 5000, 1000 и 500 динари со датумите на изданието 1 мај 1955 година и 1 мај 1963 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 40/68) во точката 3 зборовите: „30 јуни 1969 година“ се заменуваат со зборовите: „30 ноември 1969 година“.

2. Ова решение влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

О. бр. 77

23 јули 1969 година

Белград

Народна банка на Југославија

Вицегувернер,

Бранислав Чолановиќ, с. р.

По извршеното споредување со изворниот текст утврдено е дека во текстот на Одлуката за измени и дополненија на Одлуката за определување на стоките чиј извоз и увоз е регулиран, објавен во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 27/69, се поткраднала долу наведената грешка, та се дава

ИСПРАВКА

НА ОДЛУКАТА ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ОДЛУКАТА ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА СТОКИТЕ ЧИЈ ИЗВОЗ И УВОЗ Е РЕГУЛИРАН

Во точката 4 во секторот 6, реден број 51а, во колоната 4 наместо ознаката: „39.07/1,2“ треба да стои ознака: „39.07/12“.

Од Сојузниот извршен совет, Белград, 18 јули 1969 година.

УСТАВЕН СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНА НА УСТАВНОСТА И ЗАКОНИТОСТА НА ЧЛЕНОТ 12 СТАВ 2 И ЧЛЕНОТ 14 ОД ОДЛУКАТА ЗА ЈАВНИОТ РЕД И МИР ВО ОПШТИНАТА МАРИБОР

I

1. Редакцијата на „Младост“, весник на Сојузот на младината на Југославија, му поднесе на Уставниот суд на Југославија барање за оценување на уставноста на Одлуката за јавниот ред и мир, што ја донесе Собранието на општината Марибор на 28 декември 1967 година („Медобчински урядни вестник“ бр. 1/68 и 2/68).

Во барањето е истакнато дека одредбите на чл. 12, 13 и 14 од Одлуката на Собранието на општината Марибор му се противни на Уставот на Југославија, зашто со тие одредби се ограничува слободата на движењето на малолетници до 16-годишна возраст, а тоа се граѓани меѓу кои има и такви што имаат право да бидат членови на работната заедница и коишто како работници имаат право да избираат и да бидат избирани во органите на управувањето на работните организации. Освен тоа, во барањето се истакнува дека ограничувањето на слободата на движењето на малолетниците во случаите предвидени во Одлуката не е оправдано и дека ваквите ограничувања не можеле да бидат пропишани со Одлуката на општинското собрание.

Во одговорот даден во смисла на членот 57 став 2 од Законот за Уставниот суд на Југославија, Собранието на општината Марибор истакна дека донесувањето на наведената одлука беше условено со многубројните појави на малолетничка деликвенција и дека истото претставува само една од мерките за сузбивање на таквата деликвенција и за заштита на младината.

Покрај тоа, Собранието на општината смета дека е овластено да пропише обврска за родителите и старателите да вршат надзор над движењето на децата и малолетниците до 16-годишна возраст на улица и во јавните локации. Во прашање се малолетници што не можат да одговараат за своите обврски ниту да ги вршат своите права како полнолетните граѓани, туку дека тие права и обврски ги преземаат родителите односно старателите. Овластувањето за вакво пропишување се наоѓа во членот 57 став 2 на Уставот на СФРЈ, со кој се предвидува дека се под посебна заштита на општествената заедница малолетниците за кои родителите не се грижат, односно во членот 58 став 3 на Уставот на СФРЈ, со кој се предвидува правото и должноста на родителите да се грижат за подигањето и воспитувањето на своите деца.

2. По повод ова барање Уставниот суд утврди: — дека е со членот 12 на Одлуката предвидено, покрај другото, дека родителите и старателите се должни да се грижат за децата и малолетниците до 16-годишна возраст, во зимско време т.е. од ноември до март по 20 часот и во летно време т.е. од април до октомври по 21 часот, да не бидат без надзор на улица и во јавните локации;

— дека е со членот 13 на Одлуката предвидена обврска на училиштето, спортската организација и друга организација што работи со младина својата работа да ја приспособат така што да биде завршена до 20 односно 21 часот;

— дека со членот 14 на Одлуката им е забрането на децата и малолетниците без придружба од возрастни по 20 часот да посетуваат кино и театарски претстави, концерти и други приредби, освен приредбите што за младината ги организирале младински и други општествени организации. Со наведениот член предвидено е и тоа дека на малолетниците им е забрането самите или во придружба

од возрастни по 20 часот да остануваат на приредби, забави и во ноќните локала коишто поради програмата или обнесувањето на гостите очигледно се неподобни за воспитување на младината.

Оценувајќи ги овие одредби на Одлуката од гледиштето на Уставот на Југославија, Уставниот суд сметаше дека со основа може да се постави прашање дали со наведените одредби се ограничуваат слободите на граѓаните противно на членот 51 на Уставот и дали Собранието на општината било овластено да пропишува вакви ограничувања на слободата на движењето. Со оглед на тие околности Судот поведе постапка и закажа јавна расправа.

3. На јавната расправа, покрај учесниците во постапката, свои мислења за подигнатото прашање изнесоа и претставниците од Редакцијата на „Младост“, весник на Сојузот на младината на Југославија, од Централниот комитет на младината на Југославија, Сојузниот совет за образование и култура, Институтот за криминологија во Љубљана, Друштвото за воспитување на младината и Друштвото на пријателите на младината на Словенија, Сојузот на педагошките друштва на Југославија, Советот за воспитување и грижа за децата на Југославија, Централниот комитет на Сојузот на младината на Словенија, Централниот комитет на младината на Србија и од Филозофскиот факултет во Белград (Педагошки отсек).

4. По одржаната јавна расправа Судот, на барање на Уставниот суд на СР Словенија, одлучи да му го отстапи предметот на тој Суд заради претходна оценка на согласноста на Одлуката со Уставот и законите на СР Словенија. Поради тоа постапката што е водена пред Уставниот суд на Југославија е прекинута.

Во текот на постапката пред Уставниот суд на Словенија, Собранието на општината Марибор донесе Одлука за измена и дополнување на Одлуката за јавниот ред и мир во Општината Марибор („Медобински уредни вестник“, бр. 20/68). Со членот 1 на наведената одлука изменет е поранешниот член 12 став 2 на Одлуката, така што сега ставот 2 да гласи:

„Лицата од ставот 1 (родители и старатели) се должни да се грижат децата и малолетниците до 16-годишна возраст во зимско време, т.е. од почетокот на ноември до крајот на март по 20 часот и во летно време, т.е. од почетокот на април до крајот на октомври, по 21 часот да не денгубничат по улиците и да не се задржуваат без потреба во локалитите.“

Исто така изменет е и членот 14 на Одлуката, кој сега гласи:

„Децата и малолетниците до 16-годишна возраст не можат сами или во придружба на родители, старатели, хранители или други полнолетни лица да се задржуваат на забавни приредби, веселби, во ноќни и слични локала, кои поради програмата, обнесувањето на гостите или друга причина се непригодни за воспитување на децата и младината.“

Оценувајќи ги изменетите одредби на чл. 12 и 14 на Одлуката, Уставниот суд на Словенија заведе становиштето дека тие не се во несогласност со Уставот и законите на оваа република (решение на Судот од 2 јануари 1969 година).

5. Во согласност со порано донесената одлука за својата надлежност, Уставниот суд на Југославија ја оцени согласноста на изменетата Одлука на Собранието на општината Марибор со Уставот на Југославија и сојузниот закон.

Во однос на променетите одредби на Одлуката весникот „Младост“ и општината Марибор не даваа дополнителни образложенија, изјавувајќи дека остануваат при првобитните ставови.

II

1. Во претресувањето на подигнатите прашања Судот тргна од следните начелни ставови што се од интерес за оцената на нивната уставност и законитост независно од самата Одлука на Собранието на општината Марибор:

а) одлучувањето за ограничување на слободите и правата на човекот, а посебно на малолетникот, претставува многу одговорна општествено-политичка дејност. Во сфаќањето и употребата на тие ограничувања се изразува односот на општеството и човекот, на заедницата и поединецот, на слободата и принудата. Начинот и условите за решавање на овој однос се такви прашања чии што основни решенија се наоѓаат во Уставот на Југославија и во постојното законодавство кое, остварувајќи ја политиката на земјата во областа на борбата против казнивите дејности, се опира врз признаените и утврдени поставки на криминологијата, педагогијата и другите општествени науки;

б) појавите на определено антисоцијално и девијантно обнесување на одделни малолетници, коишто имаат многу условености и различни форми на изразување, претставуваат сериозни и многу сложени прашања. Тие прашања не би можеле да се решаваат надвор од еден усогласен и разработен систем на воспитни, превентивни и културно-политички мерки и акции. Овие мерки и акции можат, по исклучок и под определени услови, да имаат репресивен карактер, но истовремено мораат да ѝ одговараат на целта поради која се донесуваат. Ако не се има, тоа предвид доаѓа до расцеп помеѓу целите и средствата. Средството станува цел за себе и со тоа се отуѓува од општествената и моралната оправданост и од рационалните форми во кои се појавува репресијата;

в) пропишувањето на забрани и казни мерки влегува во сферата на определени човечки права, а со тоа и на правата на младината, кои посебно се наоѓаат во областа на слободата на личност и еднаквоста на сите граѓани пред законот. Тоа е една посебно осетлива област во која е потребна особена претпазливост и сестрана оценка на сите елементи и фактори што се релевантни за примената на репресијата;

г) во случаите кога ограничувањето на слободата и пропишувањето на казни мерки се општествено оправдани, во ниеден случај мерките на ограничување и принуда не можат да се пропишуваат противно на Уставот ниту вон од органите што со Уставот и законот се овластени да донесуваат определени мерки. Ова во целост и пред сè важи за ограничувањето на слободата и казнувањето на малолетници;

д) вон од спорот е уставното право и должност на општината да го обезбедува јавниот ред и мир на својата територија. Исто така, не треба да се става во сомнение правото и должност на општината да презема адекватни мерки во поглед на заштитата на малолетниците и на општото грижење за условите за успешен живот на малолетниците во комуналната заедница. Во таа смисла позитивно влијание на општината како основна општествено-политичка заедница во остварувањето на заштита и грижење за малолетниците претставува и нужен услов за остварување на таквата заштита односно грижење. Меѓутоа, сите овие права и должности на општината и воспитно заштитните цели што сакаат да се постигнат можат да се остваруваат само во рамките што ги поставува Уставот и законот и не можат да отстапуваат од сознавањата и придобивките на науката.

2. Правната оценка на членот 12 став 2 и членот 14 на Одлуката на Собранието на општината Марибор покажува дека одредбите на тие членови содржат определено ограничување на слободата на движењето за децата и малолетниците до 16-годишна возраст. Според тие одредби, за децата и малолетниците до 16-годишни возраст постои забрана на задржувањето без потреба во локалитите, забрана на „денгубничење“ во определено време и на определено место, забрана на задржувањето во локалитите што се „непригодни“ за воспитување на децата и младината. Оваа последна забрана определува децата и малолетниците до 16-годишна воз-

раст да не можат ниту во придружба на родителите, старателите или други постари лица да се задржуваат на забавни приредби, веселби и во нокните локации коишто поради програмата или обнесувањето на гостите се „непригодни за воспитување на младината“.

Ваквите забрани, дури кога и инаку би биле оправдани, претставуваат ограничување на слободата на движењето, и тоа не само за децата туку и за малолетниците до 16-годишна возраст.

Според Уставот на Југославија (член 51) слободата на движењето е една од основните слободи на граѓаните. Ограничување на таа слобода може да се врши само од општествени потреби што се точно определени во Уставот, и тоа за да се обезбеди водење на кривична постапка, заради спречување ширење на заразни болести, заради заштитата на јавниот поредок или кога тоа го бараат интересите на одбраната на земјата. Кога би се толкувал поимот „јавен поредок“ пошироко отколку што е вообичаено и оправдано, пропишаните забрани ниту се замислени како такви со кои се штити јавниот поредок ниту има основ тие да се прифатат како мерки со кои се штити јавниот поредок. Ниту начелно ниту во конкретниов случај не може да се тврди дека задржувањето на помладите малолетници во локалите или нивната посета на приредби, веселби и во локалите „непригодни за воспитување на младината“ го загрозува јавниот поредок во Марибор.

Без оглед на сите овие разлики, според Уставот на Југославија секое ограничување на слободата на движењето може да се предвиди само со закон а не и со одлуки на општинските собранија. Според тоа, ако и би се прифатило дека определени обнесувања на помладите малолетници го загрозуваат јавниот поредок, Собранието на општината нема овластување, заради заштитата на јавниот поредок, со своја одлука да ја ограничува оваа слобода на човекот. Во овој поглед не може да има разлика помеѓу „малолетните“ и „полнолетните“. Противно им е на основните начела на општествено и политичкото уредување и на Уставот да се смета дека тие содржат став за нееднаквост на слободите и правата помеѓу старосните категории. Напротив, Уставот тргнува од принципот на човечката еднаквост и на еднаквоста на човечките слободи.

Со оглед на тоа не може да се прифати становиштето дека во овој случај не доаѓа во прашање повреда на членот 51 на Уставот затоа што се во прашање малолетници чии права и должности се разликуваат од правата и должностите на полнолетните граѓани. Во Уставот нема основа малолетниците во поглед слободата на движењето да се третираат поинаку отколку полнолетните лица. Уставот начелно тргнува од еднаквоста на сите граѓани кога ги пропишува основните слободи на човекот, а ограничувањето на определени права и одговорноста за малолетниците го пропишува законот. Меѓутоа, овде не се работи за други права туку исклучиво се работи за заштита на слободата на движењето. Ако би се зело друго становиште, тоа би довело до големи тешкотии при применување на другите одредби на Уставот во кои се зборува за основните слободи и права. Такво толкување би довело до тоа да се диференцираат основните слободи и права што се утврдени во Уставот и некои од тие слободи и права да не се однесуваат на малолетниците. Со тоа би се дошло до погрешен заклучок дека малолетниците не се сметаат за граѓани. Најпосле, кога ги има предвид определените права врзани за полнолетство, Уставот тоа изречно го изразува, како што е тоа сторено во членот 35 став 1 на Уставот.

Судот не можеше да го прифати ни становиштето дека со Одлуката на Собранието на општината Марибор не е повреден Уставот затоа што малолетниците се наоѓаат под посебна заштита на општествената заедница и што постои право и должност на родителите да се грижат за подигањето и вос-

питувањето на своите деца (член 57 став 2 и член 58 став 3 на Уставот).

Оваа причина Судот не можеше да ја усвои, зашто прашањето за посебна општествена заштита на малолетниците како од страна на општествената заедница така и од страна на родителите не стои во врска со уставното начело за слободата на движењето. Со други зборови, повредата на одредбите на Уставот за слободата на движењето не може да го наоѓа своето оправдување во заштитата на малолетниците, ако за тоа не постојат други со Уставот и законот предвидени услови и претпоставки. Освен тоа, во наведените одредби на Уставот се има предвид една категорија малолетници а не сите малолетници воопшто.

3. Наведените одредби на Одлуката мораат да се оценуваат и од гледиштето на нивната согласност со членот 49 став 1 на Уставот и со членот 2 став 1 на Основниот закон за прекршоците.

Не отстапувајќи начелно од членот 45 на Основниот закон за прекршоците, со одредбите на Одлуката се утврдува одговорноста на родителите односно старателите што ја пропуштиле должност за грижење за малолетникот што сторил определен прекршок. Според Основниот закон за прекршоците и според Одлуката, прекршокот се состои во пропуштање на должноста за грижење за малолетникот. Меѓутоа, за да може одговорноста за прекршокот да се конституира и според Уставот (член 49) и според Основниот закон за прекршоците (член 2 став 1), дејствието што повлекува казнување за прекршок мора да биде во прописот јасно определено. Ако дејствието не е вака определено уставно-правно прекршокот не претставува казниво дело, дури и кога забраните што ги содржи би можеле да бидат предмет на прекршок. Тоа, меѓутоа, во чл. 12 и 14 од Одлуката на Собранието на општината Марибор не е сторено, зашто не е јасно во што се состои дејствието денгубничење, дејствието задржување „без потреба“, ниту е доволно определено кои и какви локации се „непригодни“ за младината.

Освен тоа, одредбите на Одлуката на Собранието на општината Марибор, што сочинуваат основа на казнивоста за родителите и старателите, ни појмовно не се логични. Ова особено се однесува на членот 12 на Одлуката за јавниот ред и мир во општината Марибор, според кој денгубничењето им е забрането само на малолетниците до 16-годишна возраст, и тоа само во определено време и на определено место. Ако денгубничењето е форма на девијантно обнесување на малолетниците што не е секогаш ни сосем јасно, нејасно е зошто забраната на денгубничење се однесува само на малолетниците до 16-годишна возраст, зошто денгубничењето е дозволено дено и зошто тоа е дозволено на други места вон од улиците

III

1. Во согласност со изложеното мислење и оцените, а врз основа на членот 241 став 1 точка 3 од Уставот на Југославија и членот 17 став 1 точка 3 од Законот за Уставниот суд на Југославија, Уставниот суд на Југославија

Одлучи:

1) Се утврдува дека членот 12 став 2 и членот 14 на Одлуката за јавниот ред и мир во општината Марибор („Медобчински урядни вестник — за обчине Дравоград, Марибор, Радље об Драви, Равне на Короскем, Словен градц ин Словенска Бистрица“, бр. 1/68, 2/68 и 20/68) не се во согласност со членот 51 и членот 49 став 1 на Уставот на Југославија и со членот 2 став 1 на Основниот закон за прекршоците.

2) Се укинуваат одредбите на членот 12 став 2 и членот 14 на наведената одлука, како и одредбите на членот 17 став 1 точка 7 и членот 18 став 2 точ. 1 и 4 на Одлуката.

3) Оваа одлука ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“ и во „Медобчински урядни вестник — за

обчине Дравоград, Марибор, Радље об Драви, Равне на Корошкем, Словењ градец ин Словенска Бистрица“.

2. Уставниот суд на Југославија ја донесе оваа одлука во состав: претседател на Судот Блажо Јовановиќ и членови на Судот: Иван Божиќевиќ, Неда Божиќевиќ, д-р Асен Групец, д-р Јован Ѓорѓевиќ, Шефкет Маглајлиќ, д-р Иво Сунариќ, Никола Срзентиќ и Јоже Земљаќ.

У бр. 45/68

8 јули 1969 година

Белград

Претседател
на Уставниот суд
на Југославија,
Блажо Јовановиќ, с. р.

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА ЧЛЕНОТ 30 ОД ПРАВИЛНИКОТ ЗА ИЗБРАНИОТ СУД НА СТОПАНСКАТА КОМОРА НА СР ХРВАТСКА

I

1. Вишиот стопански суд во Љубљана му поднесе предлог на Уставниот суд на Југославија да ја оцени законитоста на членот 30 од Правилникот за Избраниот суд на Стопанската комора на СР Хрватска („Народне новине“, бр. 48/66). Сметајќи дека според Законот за процесната постапка избраните судови не се овластени да издаваат платни налози за исполнување на тужбено барање, предлагачот пледираше дека е незаконита одредбата на овој Правилник која предвидува тие да можат да издаваат платни налози. Согласно ваквото сфаќање, Вишиот стопански суд во Љубљана во еден конкретен случај одби да признае платен налог на Избраниот суд на Стопанската комора на СР Хрватска како исправа врз основа на која може да се спроведе принудно извршување во постапката пред Окружниот суд во Марибор. Тоа беше повод врз основа на членот 27 од Законот за стопанските судови да се поведе постапка за оценка на законитоста.

Стопанската комора на СР Хрватска не се согласи со оваа оценка на Вишиот стопански суд во Љубљана и истакнуваше дека членот 30 од нејзиниот Правилник е законит.

2. Во прилог на сфаќањето дека избраните судови не се овластени да издаваат платни налози се наведува особено: избраните судови ги решаваат меѓусебните спорови на претпријатијата, а издавањето на платен налог не претставува секогаш спор помеѓу странките; за споровите избраните судови одлучуваат секогаш со пресуда а не со платен налог; избраните судови одлучуваат секогаш по сослушување на странките и откако претходно ќе ја утврдат фактичната состојба на работите, а тоа не се постига во постапката за издавање платен налог.

За спротивното становиште се изнесуваат главно овие причини: постапката за издавање платен налог е процесна постапка, а дали постои спор помеѓу странките неизвесно е сè додека обвинетиот не се изјасни дали се согласува да го исполни тужбеното барање; со издавањето на платниот налог не се кршат принципите за обострано сослушување на странките, зашто туженикот може секогаш со свој приговор да го одбие дејството на налогот; од називот на одлуката (пресуда) не може да се изведува заклучок за дозволеност на определена постапка; постапката пред избраниот суд ја определува самиот суд доколку со спогодба на странките не е определено поинаку; издавањето на платен налог ѝ одговара на функцијата на избраниот суд.

II

1. Уставниот суд пред сè констатира дека е потребно да се оцени овластувањето на постојаните избрани судови што се установени, во согласност со

членот 133 став 1 од Уставот, врз основа на членот 206 од Основниот закон за претпријатијата. Основната надлежност на овие судови е да посредуваат со цел за спогодбено решавање на меѓусебните спорови помеѓу претпријатијата и да одлучуваат за тие спорови, доколку не дојде до спогодбено решение. Според членот 207 од Основниот закон за претпријатијата овие судови се основаат со статутот или општиот акт на организацијата при која се основаат, а правилата за составот и постапката на судот ги пропишува највисокиот орган на управување на таа организација. Според тоа, законот врз основа на кој е основан Избраниот суд на Стопанската комора на СР Хрватска нема изречно предвидено овластување за тој суд да издава платни налози, но не ја ни исклучил таа можност.

Поради тоа за оценка на подигнатото прашање потребно е да се утврди: а) дали постапката за издавање платен налог им одговара на општите овластувања на избраните судови установени врз основа на Уставот и Основниот закон за претпријатијата; б) дали оваа постапка содржи доволно гаранција за остварување на правата на странките; и в) дали Законот за процесната постапка содржи ограничување за примена на овој институт во постапката пред постојаните избрани судови.

2. Уставот тргнува од начелото дека избраните судови можат да одлучуваат за прашањата од надлежноста на судовите од општа надлежност и на специјализираните судови, бидејќи тие можат, под условите определени врз основа на сојузниот закон, да вршат судска функција (член 133 став 1 од Уставот). Од ваквата положба на избраните судови произлегува дека тие можат да имаат и одделни овластувања што ги имаат наведените судови. Тоа значи дека ако законот изречно не предвидува овластување за избраните судови да издаваат платни налози, не би можел да се изведува заклучок, дека таквата постапка им е забранета на овие судови. „Редовните“ судови не се носители на државниот монопол за судење. На Уставот и на потребата да се развиваат избраните судови им одговара ставот дека и тие можат да ги применуваат одредбите на процесните закони, доколку со закон не се определи поинаку.

На друго место, постапката за издавање платен налог е посебен вид процесна постапка што е утврдена со Законот за процесната постапка и што го применуваат судовите од општа надлежност и стопанските судови. Во оваа постапка судот, врз основа на веродостојните исправи, му издава налог (мандат) на обвинетиот да го исполни тужбеното барање кое се однесува на парични побарувања или во определениот рок да ги изнесе приговорите против платниот налог. Основната идеја на оваа постапка е да не се водат без причина спорови пред судот, да се избегнат трошоците за странките и да се забрза судската постапка. Таквата процедура начелно не може да биде оцената како неадекватна ни пред избраните судови.

Постапката за издавање платен налог е прифатена во југословенското законодавство како оправдана и од гледиштето на гаранциите за остварување на правата на странките, зашто иако судот му налага на обвинетиот, без негово сослушување, да исполни определен налог, дејството на оваа судска одлука е условно и тоа престанува со прости приговори од обвинетиот дека не сака да го исполни налогот. Во тоа Уставниот суд ја гледа основната гаранција за обезбедување правата на обвинетиот. Таа гаранција подеднакво постои во постапката пред „редовните“ судови и во постапката пред избраните судови.

Најпосле, Законот за процесната постапка содржи посебни правила за постапката пред избраните судови (чл. 437—453), чија основна цел е да обезбеди објективност во судењето и да им даде основни гаранции на странките дека нивните права нема да бидат повредени. Едно од основните правила што ги содржи Законот за процесната постапка е избраните судии да ја определуваат постапката ако

странките не се спогодиле поинаку (член 444). Основниот закон за претпријатијата (член 207 став 4) определува постапката на постојаниот избран суд да ја пропишува највисокиот орган на управувањето на организацијата при кој е основан избраниот суд. Решението што го дава Основниот закон за претпријатијата не е во спротивност со Законот за процесната постапка, зашто спогодбата на странките за надлежноста на постојаниот избран суд ја вклучува во себе и согласноста на странките избраните судови да ги применат оние правила на постапката што се утврдени од страна на највисокиот орган на управување на организацијата при кој е основан избраниот суд. Други ограничувања во поглед постапката пред избраниот суд не содржи ниту Основниот закон за претпријатијата ниту Законот за процесната постапка.

3. Сметајќи дека истакнатите оценки се од основно значење за одлучувањето за правото на избраните судови да издаваат платни налози, Судот разгледуваше и некои други правни и правно-технички елементи на ова прашање. Така, Судот смета дека за оцената за можноста избраниот суд да го има ова овластување не е битно тоа што според одредбите на Законот за процесната постапка избраните судови одлучуваат секогаш „со пресуда“, а не „со платен налог“. Суштината не е во називот на актот туку во можноста избраните судови да ги применат одредбите што се однесуваат на издавањето на платен налог: Правно тоа не ќе им се оспорува.

Не е оправдано ниту тврдењето дека избраниот суд решава спорови, а при издавањето на платен налог неизвесно е дали постои спор помеѓу странките. Вистина е дека избраните судови решаваат спорови, но платниот налог е потенцијален спор. Исто така нема вредност на апсолутно правило мислењето дека избраниот суд секогаш е должен своите одлуки да ги донесува по сослушувањето на странките и откако претходно ќе ја утврди фактичната состојба; други ниту во старото и странско законодавство на кое ова мислење почива.

Воопшто речено, Уставниот суд смета дека одделни одредби на позитивни закони што се преземени од старото југословенско или странско законодавство треба во социјалистичката заедница да се сфатат и да се применуваат во согласност со начелата на Уставот и општествениот и политичкиот систем на Југославија што го утврдува Уставот а само супсидијарно спрема толкувањето, доктрината на времето и местото на потеклото на законот од кој определените одредби се преземени. Спротивното становиште не може да биде во согласност со Уставот.

III

Врз основа на изложеното, Судот заклучи дека не постојат ниту уставни ниту законски ограничувања за постојаните избрани судови тие, во решавањето на спорите од својата надлежност, да ги применуваат одредбите на Законот за процесната постапка што се однесуваат на издавањето на платен налог.

Поради тоа Судот, врз основа на членот 241 став 1 точка 3 од Уставот,

О д л у ч и

1. Издавањето на платни налози во постапката пред постојаните избрани судови не им е противно ниту на Уставот ниту на сојузните закони.

2. Се одбива предлогот на Вишиот стопански суд во Љубљана да се утврди несогласност на членот 30 од Правилникот на Стопанската комора на СР Хрватска со Законот за процесната постапка.

3. Оваа одлука се објавува во „Службен лист на СФРЈ“, „Народне новине СР Хрватске“ и во „Урадни лист СР Словеније“.

4. Уставниот суд на Југославија ја донесе оваа одлука во состав: претседател на Судот Блажо Јовановиќ и членови на Судот: Иван Божичевиќ, Неда

Божиновиќ, д-р Јован Ѓорѓевиќ, д-р Асен Групче, Шефкет Маглалиќ, Никола Срзентиќ, д-р Иво Сунариќ и Јоже Земљак.

У бр. 147/69
8 јули 1969 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд
на Југославија,
Блажо Јовановиќ, с. р.

О Д Л У К А

ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА ЧЛЕНОТ 138 ОД ПРАВИЛНИКОТ ЗА НАЧИНОТ НА ОСТВАРУВАЊЕ ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА НА КОМУНАЛНАТА ЗАЕДНИЦА НА СОЦИЈАЛНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ, РИЕКА

I. Уставниот суд на Хрватска и Окружниот стопански суд, Риека поднесоа предлог да се оцени законитоста на одредбите на членот 138 од Правилникот за начинот на остварување здравствена заштита на Комуналната заедница на социјалното осигурување на работниците, Риека („Службене новине Ријеке“ бр. 3/63, 1/67 и 15/68).

Во членот 138 од наведениот правилник предвидено е во случај кога осигуреното лице остварува здравствена заштита надвор од подрачјето на Комуналната заедница на социјалното осигурување на работниците, Риека на начин кој не е пропишан со тој правилник, фондот на здравственото осигурување да ги поднесува трошоците за користење здравствени услуги во височина 75% од трошоците на така остварената здравствена заштита, освен во итни или медицински оправдани случаи или по упат од лекарска комисија.

Подносителите на предлогот сметаат дека одредбите на членот 138 од Правилникот не се согласни со одредбите на членот 32 од Основниот закон за здравственото осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/62 и 53/62 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 15/65, 29/66, 52/66 и 23/67).

II. Според членот 32 од Основниот закон за здравственото осигурување фондот на здравственото осигурување ги поднесува трошоците на здравствената заштита, кои според законот паѓаат на товар на тој фонд, ако осигуреното лице ја остварува здравствената заштита на начинот утврден со тој закон и со прописите донесени врз основа на него, со правилникот што го донесува собранието на комуналната заедница на социјалното осигурување и со договорите што комуналниот завод за социјално осигурување ги склучува со здравствените установи. Ако осигуреното лице остварува здравствена заштита на друг а не на напред пропишаниот начин, фондот на здравственото осигурување, во смисла на ставот 5 од наведениот член, ги поднесува трошоците на здравствената заштита во обемот кој им одговара на трошоците за користење на таквата заштита во согласност со наведениот член. Тоа значи дека во наведените случаи осигуреното лице ја поднесува разликата во трошоците на користената здравствена заштита, ако тие трошоци се поголеми од трошоците што се предвидени за користење на здравствената заштита на начинот пропишан од страна на комуналната заедница на социјалното осигурување во согласност со законот.

Според одредбите на членот 32 од Основниот закон за здравственото осигурување, собранијата на комуналните заедници на социјалното осигурување се овластени да ги пропишат поблиските услови и начинот на остварувањето на здравствената заштита која се обезбедува на товар на фондот на здравственото осигурување. Собранието на комуналната заедница на социјалното осигурување со свој правилник го определува и обемот на трошоците и начинот на наплатувањето на тие трошоци во случај кога осигуреното лице остварува здравствена заштита на начин кој не е пропишан со тој закон.

гуреното лице ја остварува здравствената заштита на друг начин а не во согласност со законот, правилникот и склучените договори.

Овластувањето дадено на собранијата на комуналните заедници на социјалното осигурување да го определат обемот на трошоците што ги обезбедува фондот на здравственото осигурување во случаите кога здравствената заштита не се користи на пропишаниот начин, не им дава право обемот на таквите трошоци да го определат на поинаков начин отколку што е тоа определено со законот. Собранието на комуналната заедница на социјалното осигурување не е овластено да пропише осигурените лица да бидат должни да плаќаат 25% трошоци за здравствена заштита во сите случаи кога користат здравствена заштита надвор од подрачјето на комуналната заедница и на начин кој не е пропишан со Правилникот, без оглед дали трошоците на користената здравствена заштита се поголеми или не од трошоците на подрачјето на Комуналната заедница, Риека. Според одредбите на членот 32 став 5 од Основниот закон за здравственото осигурување, осигурените лица во такви случаи се должни да ја поднесуваат само евентуалната разлика во трошоците ако трошоците на користената здравствена заштита се поголеми од трошоците на здравствената заштита која што се користи на пропишаниот начин.

III. Врз основа на изложеното, Уставниот суд на Југославија заведе становиште дека одредбите на членот 138 од Правилникот не се согласни со одредбите на членот 32 од Основниот закон за здравственото осигурување. Затоа, врз основа на членот 241 став 1 точка 3 од Уставот на СФРЈ,

Одлучи

1. Се поништува членот 138 од Правилникот за начинот на остварување здравствена заштита на Комуналната заедница на социјалното осигурување на работниците, Риека.

2. Одлуката ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“ и во „Службене новине Ријеке“.

IV. Оваа одлука ја донесе, по одржаната јавна расправа, Уставниот суд на Југославија во состав: претседател на Судот Влажо Јовановиќ и членови на Судот: Неда Божиновиќ, Иван Божичевиќ, д-р Јован Ѓорѓевиќ, д-р Асен Групче, Шефкет Маглајлиќ, Никола Срзентиќ, д-р Иво Сунариќ и Јоже Земљак.

У бр. 548/68
23 јуни 1969 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд
на Југославија,
Влажо Јовановиќ, с. р.

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНА НА ЗАКОНИТОСТА НА ОДЛУКАТА ЗА ТАРИФАТА ЗА УСЛУГИТЕ И ОДРЖУВАЊЕТО ЧИСТОТА НА ТЕРИТОРИЈАТА НА ГРАДОТ БИЕЛО ПОЛЕ И ИНДУСТРИСКАТА НАСЕЛБА НЕДАКУСИ НА ЗАНАЕТЧИСКО-УСЛУЖНОТО ПРЕТПРИЈАТИЕ ВО БИЕЛО ПОЛЕ

I. По повод предлогот на работничките совети на Волнарскиот комбинат и Комбинатот за производство на градежен материјал од Биело Поле, Уставниот суд на Југославија ги разгледуваше одредбите на чл. 3, 4 и 7 од Одлуката за тарифата за услугите и одржувањето чистота на територијата на градот Биело Поле и индустриската населба Недакуси од 15 VI 1966 година и 2 ноември 1966 година. Предлагачите истакнаа дека со одредбите на членот 3 од таа одлука и членот 1 од Одлуката за измена на таа одлука е воведен надоместок за одвоз на губре што го плаќаат работните организации, државните органи и граѓани, и тоа на начин што ги доведува во

нерамноправна положба работните организации бидејќи за истата услуга плаќаат надоместок трипати поголем отколку граѓаните, што е незаконито. Во поглед одредбите на чл. 4 и 7 од Одлуката предлагачите, исто така, изнесоа гледиште дека тие се незаконити бидејќи со тие одредби е воведен надоместок што го плаќаат имателите на градежно земјиште и сопствениците на моторни возила на име одржување на јавната чистота.

II. Со одредбите на членот 3 од Одлуката од 2 ноември 1966 година и членот 1 од Одлуката за измена на таа одлука е воведен надоместок за довоз на губре во различен износ, зависно од тоа дали се во прашање домаќинства на граѓани или работни организации односно државни органи така што работните организации да плаќаат надоместок трипати поголем од надоместокот што го плаќаат домаќинствата на граѓаните за иста услуга, што е во несогласност со членот 1 став 1 точка 4 од Законот за формирањето и општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 23/67).

III. Со одредбите на чл. 4 и 7 од наведената одлука е воведена посебна обврска за плаќање надоместок на име одржување на јавната чистота, со којшто се товарат корисниците на градежно земјиште што имаат градилишта на подрачјето на кое Комуналното претпријатие врши чистење, како и сопствениците на моторна возила. Според тоа, со наведените одредби комуналната работна организација воведо надоместок за услуга што непосредно не им ја врши на граѓаните и правните лица, за што таа не е овластена според становиштето на Уставниот суд, што тој го заведе и во своите одлуки У бр. 439/66, 48/66, 412/67 и 34/68 („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/67, 26/67 и 26/69). Одржувањето чистота на улиците и другите јавни површини е комунална дејност за која се грижи општината, а кога оваа дејност непосредно ја врши комуналната работна организација, надоместокот за таа услуга е обврска на општината во согласност со законот.

IV. Со оглед на изложеното, а врз основа на членот 241 став 1 точка 3 од Уставот на Југославија и членот 17 став 1 точка 3 од Законот за Уставниот суд на Југославија, Уставниот суд на Југославија

Одлучи

1. Се укинуваат одредбите на чл. 3, 4 и 7 од Одлуката за тарифата за услугите и одржувањето чистота на територијата на градот Биело Поле и индустриската населба Недакуси на Занаетчиско-услужното претпријатие во Биело Поле од 15 јуни 1966 година и од 2 ноември 1966 година.

2. Судовите и другите надлежни органи односно организации, по барање на граѓаните или организациите чие со закон утврдено право е повредено, се должни да ги изменат сите поединечни акти донесени врз основа на укинатите одредби, а кои на странките им се доставени по 10 април 1968 година како ден кога на доносителот на укинатите одредби му е доставен предлогот за поведување постапка на одговор (член 31 точка 4 од Законот за Уставниот суд на Југославија — „Службен лист на СФРЈ“, бр. 52/53).

3. Оваа одлука се објавува во „Службен лист на СФРЈ“ и во „Службен лист СР Црне Горе“.

V. Уставниот суд на Југославија врз основа на јавната расправа ја донесе оваа одлука во состав: претседател на Судот Влажо Јовановиќ и членови на Судот: Иван Божичевиќ, Неда Божиновиќ, д-р Асен Групче, д-р Јован Ѓорѓевиќ, Шефкет Маглајлиќ, Никола Срзентиќ, д-р Иво Сунариќ и Јоже Земљак.

У бр. 169/68
8 јули 1969 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд
на Југославија,
Влажо Јовановиќ, с. р.

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНА НА УСТАВНОСТА И ЗАКОНИТОСТА НА ОДРЕДБИТЕ НА ТОЧ. 16 И 17 ОД ТАРИФНИОТ БРОЈ 2 НА ТАРИФАТА НА КОМУНАЛНИТЕ ТАКСИ КОЈА Е СОСТАВЕН ДЕЛ ОД ОДЛУКАТА ЗА КОМУНАЛНИТЕ ТАКСИ НА СОБРАНИЕТО НА ОПШТИНАТА КЊАЖЕВАЦ

I. Собранието на општината Књажевац во точ. 16 и 17 на тарифниот број 2 од Тарифата на комуналните такси која е составен дел од Одлуката за комуналните такси („Службени лист општина Бор, Болевац, Зајечар, Кладово, Мајданпек и Неготин“, бр. 3/69) има предвидено комунална такса за истакнати фирми во посебен износ за индустриските и трговските продавници, откупните станици, складовите, пгоните и градилиштата на градежните претпријатија, чие седиште е надвор од територијата на општината.

II. Уставниот суд на Југославија, по повод предлогот од Работничкиот совет на Трговското претпријатие за промет со фелерични стоки и сировини „Фелер“ од Неготин и по сопствена иницијатива, ја разгледуваше согласноста на наведените одредби со одредбите на членот 28 став 3 на Уставот на Југославија и членот 3 став 2 од Основниот закон за прометот на стоки („Службен лист на СФРЈ“, бр. 1/67 и 30/68). Предлагачот истакна дека одредбата на точката 16 на наведената тарифа е неуставна и незаконита, зашто таа ја доведува нивната работна организација во нерамноправна положба во однос на работните организации со седиште на територијата на општината Књажевац. Уставниот суд, поведувајќи ја постапката во однос на одредбата на точката 17 од наведената тарифа, најде дека постои основ да се испита нејзината уставност и законитост од гледиштето на рамноправноста на работните организации во поглед вршењето на нивните дејности.

III. Уставот на Југославија во членот 28 став 3 и Основниот закон за прометот на стоки во членот 3 став 2 пропишуваат работните организации под еднакви услови да вршат стопански и други дејности на целата територија на Југославија. Одредбите на точ. 16 и 17 од наведената тарифа не се во согласност со споменатата уставна и законска норма за рамноправноста на работните организации во поглед вршењето на стопанската и друга дејност. Неспорно е дека во конкретниот случај се во прашање еднакви околности под кои ја вршат дејноста организациите со седиште надвор од територијата на општината и организациите со седиште на територијата на општината која има воведено комунална такса на истакнати фирми. Спротивно му е на Уставот и законот да им се наметнуваат различни обврски на носителите на истовидни дејности во зависност од местото на нивното седиште.

IV. Со оглед на изложеното, а врз основа на членот 241 став 1 точка 3 од Уставот на Југославија, Уставниот суд на Југославија

Одлучи

1. Се поништуваат одредбите на точ. 16 и 17 на тарифниот број 2 од Тарифата на комуналните такси која е составен дел од Одлуката за комуналните такси на Собранието на Општината Књажевац („Службени лист општина Бор, Болевац, Зајечар, Кладово, Мајданпек и Неготин“, бр. 3/69).

2. Оваа одлука во поглед поединечните акти има правно дејство од членот 32 на Законот за Уставниот суд на Југославија.

3. Оваа одлука се објавува во „Службен лист на СФРЈ“ и во „Службени лист општина Бор, Болевац, Зајечар, Кладово, Мајданпек и Неготин“.

V. Уставниот суд на Југославија врз основа на јавната расправа ја донесе оваа одлука во состав: претседател на Судот Блажо Јовановиќ и членови на Судот: Иван Божиќевиќ, Неда Божиновиќ, д-р

Асен Групче, д-р Јован Ѓорѓевиќ, Шефкет Маглајлиќ, Никола Срзентиќ, д-р Иво Сунариќ и Јуже Земљак.

У бр. 172/69

23 јуни 1969 година

Белград

Претседател
на Уставниот суд
на Југославија,
Блажо Јовановиќ, с. р.

УКАЗИ

Претседателот на Републиката врз основа на членот 217 став 1 точка 3 од Уставот, на предлог од државниот секретар за надворешни работи, донесува

УКАЗ

ЗА ОТПОВИК ОД ДОЛЖНОСТА НА ИЗВОНРЕДНИОТ И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО РЕПУБЛИКА КЕНИЈА И ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО РЕПУБЛИКА КЕНИЈА

I

Се отповикува

Милан Стојаковиќ од должноста на извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Република Кенија.

II

Се назначува

Иван Пелизон, советник на државниот секретар за надворешни работи, за извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Република Кенија.

III

Државниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила веднаш.

У бр. 121

18 јули 1969 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз Тито, с. р.

ОДЛИКУВАЊА

ПРЕТСЕДАТЕЛОТ
НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

врз основа на членот 217 точка 4 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија и членот 4 од Законот за одликувањата одлучува да се одликуваат за заслуги на заштитата и спасувањето на животите, општествениот и личниот имот, со што е сторен значаен придонес за социјалистичката заедница

СО ОРДЕН ЗАСЛУГИ ЗА НАРОД СО СРЕБРЕНА СВЕЗДА

Простоволно индустриско гасилско друштво ИМПОД, Словенска Бистрица;

за особени заслуги и постигнати успеси во работата од значење за социјалистичката изградба на земјата

СО ОРДЕН ЗАСЛУГИ ЗА НАРОД СО СРЕБРЕНИ ЗРАЦИ

Стергаршек Антон;

СО ОРДЕН ЗАСЛУГИ ЗА НАРОД СО СРЕБРЕНА СВЕЗДА

Болтар Јожица, Кнафелц-Лебан Розика, Кокот Славко, Пирих Јанез, Сеница Бранко, Штубељ-Бенко Марија, Важић Симо;

СО ОРДЕН НА ТРУДОТ СО ЗЛАТЕН ВЕНЕЦ

Дрновшек Марко и Ватовец д-р Фран;

СО ОРДЕН НА ТРУДОТ СО СРЕБРЕН ВЕНЕЦ

Божич Павле, Брезовишек Владо, Брглез Станко, Чанжек Фрањо, Фаганел Станислава, Глисовић-Звонимир Нада, Груден Алфред, Холц Франц, Иглич Тоне, Јакин Иван, Јован Винко, Компаре Иван, Кордигел Дамјан, Кожух Маријан, Лебан-Филипчић Романа, Мединек Фрањо, Ловишчек-Подбришек Вида, Малек Антон, Мелихен Антон, Обрекар-Ковачић Даница, Ринк-Рејец Матилда, Славец Станко, Weiss Hermann, Вешишек Антон, Заграјшек Ернест, Жезлин Алдо;

за заслуги на делото за ширење на братството и единството меѓу нашите народи

СО ОРДЕН БРАТСТВО И ЕДИНСТВО СО СРЕБРЕН ВЕНЕЦ

Филипич Фердо;

за заслуги на полето на јавната дејност со која се придонесува за општиот напредок на земјата

СО ОРДЕН НА РЕПУБЛИКАТА СО БРОНЗЕН ВЕНЕЦ

Лоргер Станко;

за примерно залагање и постигнати успеси во работата

СО МЕДАЛЈА НА ТРУДОТ

Арех Милан, Дурјава Даринка, Ивануша-Хрватин Марија, Клеменц Јанез, Полутник Мирко, Приможич Антон.

Бр. 35

15 март 1968 година

Белград

Претседател

на Републиката,

Јосип Броз Тито, с. р.

СОДРЖИНА:

Страна

462. Одлука за утврдување собирањето на помошта за постраданите од поплави во Социјалистичка Република Србија да се спроведува како општествено организирана акција во целата земја — — — — 929
463. Одлука за давање потрошувачки кредити на лицата што претрпеле штета од поплавите на териториите на определени општини во Социјалистичка Република Србија — — — — — 929

464. Одлука за примена на ослободувањето од плаќање царина за стоките што се увезуваат заради отстранување на последиците од поплави на териториите на определени општини во Социјалистичка Република Србија — — — — — 930
465. Решение за определување на органите и организациите што делегираат претставници во советот на Институтот за нуклеарни науки „Борис Кидрич“ во Винча — — — — — 930
466. Правилник за техничките мерки и услови за употреба на мрежеста арматура во армиранобетонски конструкции — — — — — 930
467. Наредба за измена на Наредбата за преземање мерки на границата за здравствена заштита на добитокот — — — — — 934
468. Решение за југословенските стандарди за заеднички елементи на шински возила — — — — — 934
469. Решение за југословенските стандарди за машини и уреди за приготвување влакна, предење, ткаење и доработка — — — — — 934
470. Решение за југословенскиот стандард за феролегури — — — — — 935
471. Решение за југословенските стандарди за стаклена амбалажа — — — — — 935
472. Решение за југословенските стандарди од областа на текстилната индустрија — — — — — 935
473. Решение за југословенскиот стандард од областа на индустријата на гума — — — — — 935
474. Решение за југословенскиот стандард за палети — — — — — 936
475. Одлука за измена на Одлуката за височината на задолжителната резерва на деловните банки кај Народната банка на Југославија — — — — — 936
476. Одлука за измени и дополненија на Одлуката за регулирање на односите на деловните банки со Народната банка на Југославија по работите на краткорочно кредитирање — — — — — 936
477. Решение за измена на Решението за повлекување од оптек на банкнотите од 5000, 1000 и 500 динари со датумите на издањето 1 мај 1955 година и 1 мај 1963 година — — — — — 937
- Исправка на Одлуката за измени и дополненија на Одлуката за определување на стоките чиј извоз и увоз е регулиран — — — — — 937
- Одлука за оцена на уставноста и законитоста на членот 12 став 2 и членот 14 од Одлуката за јавниот ред и мир во општината Марибор — — — — — 937
- Одлука за оцена на законитоста на членот 30 од Правилникот зт Избраниот суд на Стопанската комора на СР Хрватска — — — — — 940
- Одлука за оцена на законитоста на членот 138 од Правилникот за начинот на остварување здравствена заштита на Комуналната заедница на социјалното осигурување на работниците, Риека — — — — — 941
- Одлука за оцена на законитоста на Одлуката за тарифата за услугите и одржувањето чистота на територијата на градот Биело Поле и индустриската населба Недакуси на Занаетчисто-услужното претпријатие во Биело Поле — — — — — 942
- Одлука за оцена на уставноста и законитоста на одредбите на точ. 16 и 17 од тарифниот број 2 на Тарифата на комуналните такси која е составен дел од Одлуката за комуналните такси на Собранието на општината Књажевац — — — — — 943